

41När Jesus kom närmare och såg staden, brast han i gråt över den 42och sade: "Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon. 43Ty det skall komma dagar över dig, när dina fiender kastar upp en belägringsvall runt dig och omringar och ansätter dig från alla håll. 44De skall slå dig och dina barn i dig till marken och skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig." 45Sedan gick Jesus in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde där. 46Han sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus skall vara ett bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste." 47Och han undervisade var dag i templet. Överstepräster, de skrifflärda och folkets ledare sökte efter ett tillfälle att röja honom ur vägen, 48men de kunde inte komma på hur de skulle gå till väga. Ty allt folket hängde vid hans läppar och lyssnade ivrigt. (Lukas 19:41-48)

Bön: Herre, öppna våra hjärtan att höra Ditt heliga ord! Amen.

Dagens evangelietext tar oss till stilla veckan. När Jesus kom närmare och såg Jerusalems stad var Han inte ensam. Han var med Sina lärjungar och en stor skara människor. Denna händelse hände vid Jesu intåg till Jerusalem, när **”lärjungarna i sin glädje prisade Gud med hög röst för alla de kraftgärningar som de hade sett: Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!”**¹

Tonen i händelserna skiftar snabbt: folket jublar, Kristus gråter; vi får höra om ett exempel på helig vrede när Kristus avslutar ”basaren” i templet, vi får höra om ett exempel på syndig vrede i mordplanerna och om folket som lyssnade ivrigt till Kristi undervisning.

*Vad är orsaken till jublet? Kristi gärningar, kraftgärningar som folket hade sett. Varför hade Kristus kommit och varför brast Han i gråt över Jerusalem? Jesus kom för att vi skulle få frid i Honom². Aposteln skriver, att Jesus **”blev en förbannelse i vårt ställe”**³. Det står i Luthers Lilla katekes: *”ty där syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet.”* Kristus kom och tog bort våra skulder, alla synder. **”Se Guds lamm, som tar bort världens synd.”**⁴ Han kom för att vi—som Skriften säger—**”skall ha liv, ja liv i överflöd.”**⁵*

Hela Gamla testamentet syftar på Kristus. Det talar om Messias. Nu var Messias där bland Sitt folk, men Han grät. *Varför? ”Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom”*⁶ skriver aposteln Johannes. Jesus grät för att Jerusalem inte förstod vad som ger henne verklig frid. Utan den sanna friden är man bunden till en falsk fred som egentligen är slaveri. Det finns ingen sann frid någon annanstans än i Frälsaren, i Jesus Kristus.

Det finns två vägar: Guds väg och syndens väg. På syndens väg har man bytt sanningen mot en utopi, en utopi som man tror är verklighet idag, men den kommer att försvinna när Guds

* Predikad tidigare: Gudstjänst den 12 augusti 2007 i Piteå, S:t Jakobs församling och den 19 augusti 2007 i Råneå, S:t Petri församling.

¹ Lk.19:37,38

² Jh.16:33

³ Gal. 3:13

⁴ Joh. 1:29

⁵ Joh. 10:10

⁶ Joh.1:11

rike kommer i kraft. Det finns ingen ”mellanväg” i livet. Sanningen är inte relativ eller subjektiv utan absolut och objektiv. Människan kan tänka att hon har allt nödvändigt i sitt liv utan Gud, men den tanken är en farlig lögn. Jesus säger: **”Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.”**⁷

Jerusalem, Guds stad, har fått ett särskilt läge i Guds plan och i hela världshistorien. I Jerusalem har mycket hänt som påverkar också våra liv och faktiskt vår evighet också! Gud har talat i Jerusalem många gånger och på många sätt. Genom profeterna, apostlarna och Guds Son, de vilkas ord vi har i vår Bibel. Gud har talat i Jerusalem också genom det blod som har strömmat från hundratusentals offerdjur och genom Gamla testamentets kyrka och gudstjänstliv i Templet. Herren själv besökte Jerusalem, även i Gamla testamentets tid men också nu när Jesus var på väg till staden. Om någon stad, om någon människosläkt borde ha känt till att Herren skulle komma och besöka den, var det Jerusalem och Israels folk! **”Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig verklig frid. Men nu är det dolt för dina ögon.”** (v.42) Jerusalem dyrkade inte längre den enda och levande Guden. Hon förtröstade och litade mer på något annat än Herren. *Vad var det som hon litade på?* Det spelar faktiskt inte så stor roll, allt annat än Gud är dåligt skydd. Det finns inget bra alternativ till Gud varken i Israels eller vårt liv och tro. Det finns ingen hållbar förklaring inför Gud för människan om hon vänt Gud ryggen.

Jesus såg Jerusalems olyckliga läge. Han såg att hon kommer att lita på sig själv och att hata Guds verk och Ord. **”Ty det skall komma dagar över dig, när dina fiender kastar upp en belägringsvall runt dig och omringar och ansätter dig från alla håll. De skall slå dig och dina barn i dig till marken och skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig.”** (vv.43,44) profeterar Kristus. Kanske någon tänkte att Jesus var en falsk profet och inte trodde på Hans varning. År efter år gick – det gick nästan 40 år efter Kristi uppståndelse till den dagen kom när fiender kastade upp en belägringsvall runt Jerusalem. Bestraffningens dag hade kommit. Och det var inget som var omöjligt att veta, det hade ju Jesus sagt att den kommer! Han har aldrig ljugit. Det Han säger det händer. De som trotsar Guds ord, de som påstår sig veta bättre än Herren vad vi ska tro eller hur vi ska göra måste veta att de är ute på farliga vatten. Det är tryggaste att hålla sig till hela Guds ords undervisning. Han är vår käre Fader, men för dem som egensinnigt går emot Hans vilja kommer Han att vara den rättfärdige domaren.

*Hur många tänker idag att Jesus kommer snart tillbaka? Hur många minns att Han har sagt: ”Ja, jag kommer snart.”*⁸ *Finns det i vårt hjärta samma svar till denna Kristi löfte som apostlarna hade: ”Amen, kom, Herre Jesus!”*? Det är bra att minnas vad Petrus skriver: **”Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.”**⁹

Även om Jesus just hade profeterat om Jerusalems förstörelse vänder Han inte Sin rygg mot staden. Nej, Han går dit. Han har ett uppdrag som Han vill utföra. Det är bra att minnas att textens händelse händer i början av den veckan när Kristus går till döden. Han ska gå till den bittra döden för din och min skull. Av Sin död på korset hade Han sagt: **”Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig.”**¹⁰

Eusebius, den första kyrkohistorikern, berättar om Jerusalems förstörelse. Det är en hemsk berättelse. Historien visar att Kristi profetia var korrekt. Ingen kan säga att Jerusalem och

⁷ Lk.11:23

⁸ Upp.22:20

⁹ 2.Pt.3:9

¹⁰ Jh.12:32

judarna inte hade fått höra varningen. Ingen kan säga att Gud inte skulle ha kallat henne till bättring. Vi läser att Jesus efter att ha talat de profetiska orden om Jerusalems belägring gick **”in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde där”** (v.45) och **”han undervisade var dag i templet.”** (v.47) Herren själv var i templet. Han talade och undervisade efter att ha rensat det.

Vi måste också akta oss så att vi inte leker med andliga och gudomliga saker, eller gör ”business” med människornas själar. Den som underskattar sin medmänniskas värde är nära att underskatta och förakta Gud, därför att Han har försonat också hennes synder i Kristi blod. Vi har blivit kallade att kalla människor till det eviga livet. Därför är det viktigt för oss alla och speciellt som församlingar och kyrkor att hålla sakerna i sin rätta prioritetsordning. Vi ska låta Herren själv tala i våra samlingar!

Evangelisten Johannes berättar för oss att Jesus hade renat templet också i början av Sin offentliga verksamhet. Templet som skulle ha varit ett ljus för hela världen med sanningens budskap hade förlorat sitt verkliga väsen. Herrens hus skulle vara ett bödens hus, men det hade blivit gjort till ett rövarnäste.

Jerusalems tempel finns inte längre idag. Det har uppfyllt sitt mandat. Från Nya testamentet läser vi: **”ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er”**¹¹ och **”vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud”**¹². Kristna, var och en i sig själv, är ett Guds tempel när Guds Ande bor i dem. Men även om vi som enskilda kristna är Guds tempel är vi tillsammans med alla andra troende också Guds tempel. Paulus skriver: **”Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.”**¹³ Aposteln skriver också: **”Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.”**¹⁴ I Kristus vi är **”medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.”**¹⁵ Den kristna Kyrkan är Kristi brud. Hon är Guds heliga tempel i Herren.

Templet i Jerusalem var menat att **”vara ett bödens hus.”** (v.46) Samma är sant om det andliga templet, om den sanna Kyrkan och även om varje kristen. Vi måste minnas att bönen till sitt väsen faktiskt inte är något som vi får ut av oss själva ur vår egen kraft, utan det är svar och frukt av den sanna tron. Bara en troende kan be, därför att det är en handling av en människa som är andligt levande. Att Jerusalems tempel inte längre var ett bödens hus visar att något annat hade fått plats i människornas hjärta än Guds ord. Lagens och evangeliets predikan hade försvunnit, och det kan vi förstå väldigt väl när vi läser att **”Överstepräster, de skriftlärdade och folkets ledare sökte efter ett tillfälle att röja honom (Jesus) ur vägen, men de kunde inte komma på hur de skulle gå till väga.”** (vv.47,48) Om de var Israels folks predikanter och om de hade som ett huvudmål att tystna Kristi ord, är det klart att den sanna bönen och tron kan försvinna.

När vi lever med Jesus får vi vara glada och glädja oss i Hans Ord. Idag kallar Han oss igen att gripa om evangeliets löfte och låta Ordet växa i vårt hjärta så att det bär frukt, väcker bön och öppnar våra läppar så **”att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.”**¹⁶ Liksom vi såg att det var helt rätt och viktigt att Kristus rensade templet så är det viktigt att vi också låter Hans Ord kasta ut från vårt hjärta allt som är mot Gud och Hans vilja. Varje dag syndar vi med ord, gärningar och tankar och vi måste göra bättring från allt det onda – stora och små synder – som är emot

¹¹ 1.Kor.3:16

¹² 1.Kor.6:19

¹³ 2.Kor.6:16

¹⁴ Ef.2:21

¹⁵ Ef.2:19

¹⁶ 1.Pet.2:9

Guds vilja. Gör vi i våra hjärtan som översteprästerna och skriftlärda när vi hör Kristus kalla oss till bättring? Försöker vi att tysta Hans röst eller gör vi som folket i templet som **"hängde vid hans läppar och lyssnade ivrigt"**? (v.48) Må Gud vara nådig så att vi aldrig föraktar Hans Ord eller att vi börjar tjäna Gud utan hjärta, utan sann tro. Varje dag behöver vi evangeliet. Och faktiskt, det är ju bara Guds nåd som kan hjälpa oss. Vi behöver evangeliets Ord som förkunnar för oss att Jesus **"är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens."**¹⁷ Den enda källan till rening från dina synder¹⁸ är Kristi blod. *Har du blivit tvättad ren från dina synder? Har du blivit iklädd Kristus?* Ja, det har du om eller när du har blivit döpt! Idag får du återigen trösta dig med evangeliet att **"Alla ni som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda Kristus."**¹⁹ I Kristi blod och i Hans helige namn får Du tro att alla dina synder är förlåtna! Du får gå i Herrens frid och med Hans vänskap. Du får tjäna Honom med ett glatt hjärta!

*Amen.*²⁰

Bön:

Jesus Kristus, vår Frälsare. Tack för att du kallar oss att följa Dig. Gör oss modiga och hjälp oss att lämna allt som drar oss bort från Dig. Visa oss Din väg och gör oss villiga att gå den. Vi ber i Ditt namn. Amen.

Jan-Erik Tiri
jetiri@yahoo.se

¹⁷ 1.Joh.2:2

¹⁸ Sak.13:1

¹⁹ Gal.3:27

²⁰ 1864 ord.